

Sygnatura akt XI GC 510/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 15 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: st. sekr. sad. A. T.

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa F. S., M. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powodów F. S., M. R. solidarnie kwotę 1600,00 zł (jeden tysiąc sześćset zł) wraz z odsetkami ustawowymi (a od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetkami ustawowymi za opóźnienie) od dnia 30 marca 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 1912,97 zł (jeden tysiąc dziewięćset dwanaście zł dziewięćdziesiąt siedem gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI GC 510/16

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu „zwykłym”

Dnia 22 grudnia 2015 roku powodowie F. S. i M. R. wnieśli przeciwko pozwanej (...) Towarzystwo (...) w S. pozew o zapłatę solidarnie kwoty 1.600,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz złożyli wnioski o zasądzenie kosztów postępowania sądowego wg norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600,00 złotych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 34,00 złotych. W uzasadnieniu swego żądania powodowie wskazali, iż w wyniku kolizji drogowej uszkodzony został samochód marki H. o numerze rejestracyjnym (...), należący do K. Z., zaś sprawca wypadku był ubezpieczony u pozwanej. Powodowie wskazali, iż uszkodzona wynajęła pojazd zastępczy, który był jej niezbędny do codziennej egzystencji. Wskazali, iż pozwem objęli jedynie część żądania odszkodowawczego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, pozwana wskazała, że zorganizowała uszkodzonej pojazd zastępczy klasy B od dnia 16 grudnia 2014 r. do 26 grudnia 2014 r. łącznie przez okres 10 dni po stawce 105 zł brutto. Podniosła, że z umowy wynika, iż pojazd najmowany był od powodów od dnia 29 grudnia 2014 r. Zarzuciła, że między uszkodzoną a powodami nigdy nie doszło do zawarcia ważnej umowy najmu

pojazdu zastępczego. Wskazała, że powodowie nie wykazali zasadności czasu trwania najmu. Podniosła, że odsetki powinny być liczone od momentu wydania wyroku.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2014 r. doszło do kolizji, w której samochód marki H. o nr rej. (...) należący do K. Z., został uszkodzony przez sprawcę posiadającego polisę ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej w (...) Towarzystwie (...) w S.. K. Z. jest osobą niepełnosprawną porusza się na wózku.

W przedmiotowym okresie poszkodowana nie dysponowała pojazdem, którym mógłby zastąpić pojazd uszkodzony.

Bezsporne, a nadto dowód:

- protokół szkody, k. 32 – 32v,
- harmonogram naprawy, k. 33,
- kosztorys, k. 37 – 40,
- dokumenty z akt szkody, k. 83.
- zeznania świadka K. Z., k. 115 – 116.

Pierwszych oględzin uszkodzonego pojazdu dokonano w dniu 17 grudnia 2014 r. Uszkodzony pojazd przyjęto do naprawy w dniu 23 grudnia 2014 r. Dodatkowych oględzin dokonano w dniu 30 grudnia 2014 r. Ocenę techniczną z akceptacją kalkulacji przez pozwaną otrzymano w dniu 9 stycznia 2015 r. Części zamienne zamówiono w dniach 30 grudnia 2014 r. oraz 5 stycznia 2015 r.; części odebrano w dniach 30 grudnia 2014 r., 15 stycznia 2015 r., 23 stycznia 2015 r. i 27 stycznia 2015 r. Pojazd wydano poszkodowanej w dniu 28 stycznia 2015 r.

Dowód:

- harmonogram naprawy, k. 33.

W okresie od 16 grudnia 2014 r. do 26 grudnia 2014 r. (10 dni) poszkodowana wynajmowała pojazd zastępczy w firmie (...) spółka akcyjna w W.. Dobową stawkę najmu ustalono na kwotę 105 zł brutto.

Z tego tytułu wystawiona została faktura nr (...) opiewająca na kwotę 1050 zł brutto. Płatnikiem faktury była pozwana.

Dowód:

- faktura, k. 53.

Poszkodowana dokonała wynajmu pojazdu zastępczego od powodów w dniu 29 grudnia 2014 r. Tego samego dnia poszkodowanej został wydany pojazd zastępczy.

Ustalono wynagrodzenie za każdą rozpoczętą dobę najmu bez limitu kilometrów na kwotę 200 zł netto. Samochód był poszkodowanej niezbędny do celów prywatnych, w tym do: dojazdów na rehabilitację, do dojazdu do córki.

Dziennie poszkodowana przejeżdżała trasy krótsze niż 100 km.

Pojazd został zwrócony w dniu 28 stycznia 2015 r.

Dowód:

- umowa najmu, k. 14,
- potwierdzenie zwrotu, k. 15,
- oświadczenie, k. 17,
- zeznania świadka K. Z., k. 115 – 116.

Zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 26 stycznia 2015 r., wystawioną przez powodów na rzecz K. Z., należność za wynajem pojazdu stanowi kwotę 7.380 zł brutto.

Dowód:

- faktura VAT, k. 16.

W dniu 29 stycznia 2015 r. poszkodowana zawarła z M. R. i F. S. umowę cesji wierzytelności przysługującej poszkodowanej z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawy, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 13 grudnia 2014 r. Powodowie jako cesjonariusze przyjęli powyższą wierzytelność w celu zaspokojenia swojej wierzytelności z tytułu najmu samochodu zastępczego zawartej pomiędzy nimi a K. Z..

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności, k. 18.

Powodowie pismem z dnia 9 lutego 2015 r. wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 7.380 zł tytułem odszkodowania w związku z najmem pojazdu zastępczego.

W odpowiedzi na wezwanie pozwana wskazała, że nie znajduje podstaw do wypłaty odszkodowania.

Pismem z dnia 25 maja 2015 r. powodowie wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 7.380 zł w terminie 7 dni od otrzymania wystąpienia.

W odpowiedzi powódka wyjaśniła, że nie znajduje podstaw do zmiany decyzji.

Dowód:

- pisma, k. 7 – 11v, 13,
- potwierdzenie odbioru, k. 12.

Średnia stawka najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego w opcji z limitem kilometrów, przy uwzględnieniu pełnego zakresu ubezpieczeń OC/AC/NW oraz wykupionym udziałem własnym w szkodach oraz przy przyjęciu 50% rabatu za pakiet usług dodatkowych stosowanego przez wypożyczalnię wynosi 145 zł za dobę netto.

Stosowany przez wypożyczalnię limit kilometrów to ok. 250 km dziennie.

Stawki najmu pojazdów zastępczych w wysokości ok. 350 zł stosowane są przez wypożyczalnię samochodów przy hotelach i lotniskach. Ceny te są znacznie zawyżone w stosunku do cen rynkowych.

Technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 3 dni. Czas organizacyjny na: przyjęcie pojazdu do naprawy, zgłoszenie dodatkowych uszkodzeń, wykonanie i akceptację kosztorysu naprawy, zamówienie części zamiennych, dosuszanie wynosił 10 dni. Uzasadniony realny okres naprawy pojazdu poszkodowanej wynosił 22 dni.

Dowód:

- opinia pisemna biegłego sądowego M. M., k. 121 – 130,
- uzupełniająca ustna opinia biegłego sądowego M. M., k. 186 – 190,
- cenniki, k. 20 – 31, 132 – 135.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzone tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Również bezsporne jest zawarcie przez powodów umowy najmu pojazdu zastępczego oraz umowy cesji, a także fakt zorganizowania poszkodowanej przez pozwaną pojazdu zastępczego od 16 do 26 grudnia 2014r . Pozwana kwestionuje wskazywany przez powódkę okres najmu jak również zastosowaną stawkę.

W niniejszej sprawie w zamian za udostępnienie pojazdu powodowie nabyli względem ubezpieczyciela roszczenie o odszkodowanie. Taka forma rozliczenia wynika z treści umowy cesji jak również z wyjaśnień poszkodowanego. Podobnych spraw przed tutejszym Sądem, w których powodowie dochodzą nabytych wierzytelności odszkodowawczych z tytułu najmu pojazdu jest wiele trudno więc mówić o jakiejś pozorności. Powodowie zapewnili poszkodowanemu spokojne korzystanie z pojazdu zastępczego przez cały okres najmu, a więc wykonali swoje obowiązki jako wynajmującego. Najemca w tym zakresie żadnych uwag nie zgłaszał.

Świadczeniem wzajemnym strony poszkodowanej w niniejszej sprawie nie było świadczenie pieniężne, lecz przeniesienie wierzytelności. Zawarcie tego typu umowy nie budzi wątpliwości w płaszczyźnie normy art. 353¹ k.p.c. Umowa taka spotykana jest często w praktyce tzw. likwidacji szkód komunikacyjnych. Zaletą tego rodzaju rozliczenia (określanego często w praktyce jako „bezzgotówkowa likwidacja szkody”) jest atrakcyjna dla poszkodowanego forma, która ogranicza ryzyko uzyskania odszkodowania nie pokrywającego w całości poniesionych kosztów. Przedstawiona forma rozliczeń między poszkodowanym i wynajmującymi nie pozwala na przyjęcie, by koszty wskazane przez powoda w fakturze VAT mogły być uznane za równowartość kosztów poniesionych przez poszkodowanego czy też kosztów koniecznych do naprawienia szkody poniesionej przez poszkodowanego w wyniku zdarzenia, za które pozwany ponosi odpowiedzialność. Wartość wynagrodzenia powodów nie stanowiła przedmiotu negocjacji, skoro założeniem transakcji między tymi podmiotami było, iż powodowie otrzymają wynagrodzenie w postaci przelewu wierzytelności w stosunku do ubezpieczyciela. Przy przyjęciu modelu rozliczeń stosowanego przez powodów polegającego na kumulowaniu w ich osobach zarówno podmiotu uprawnionego do otrzymania odszkodowania (w następstwie nabycia roszczeń z tego tytułu od poszkodowanego) oraz wynajmującego pojazd na rzecz poszkodowanego (a zatem kształtującego poprzez swoją usługę - jej zakres i standard), dla wykazania wysokości roszczenia odszkodowawczego przysługującego powodowi względem pozwanego po usunięciu szkody nieodzowne było przedstawienie dowodu z

opinii biegłego. Przedstawiona argumentacja zbieżna jest z uzasadnieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 lutego 2012r w sprawie VIII Ga 320/11, w której również doszło do bezgotówkowego rozliczenia szkody poprzez cesję wierzytelności na rzecz powoda, który w procesie wykazywał wysokość szkody wystawioną przez siebie fakturą za wykonaną usługę.

W niniejszej sprawie taka opinia została sporządzona. I opinia ta jest przydatna do wydania rozstrzygnięcia. Na wstępie wskazać jednak należy, że Sąd nie dokonuje ustaleń teoretycznych ale ocenia, czy żądanie pozwu jest uzasadnione czy nie. W niniejszej sprawie powód domaga się części odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1600zł. W tym zakresie powództwo jest uzasadnione, co nie budzi większych wątpliwości. Pozwana odnosząc się do opinii biegłego w piśmie z 12 sierpnia 2016r (pkt 2 pisma in fine) sama potwierdziła stanowisko o zasadności 11 najmu (21dni -10dni). Uznając nawet stanowisko strony pozwanej z pisma z dnia 12 sierpnia 2016r o zbędności części opcji dodatkowych to zauważyć należy, że z tego tytułu biegły zastosował zbiorczą obniżkę z tytułu pakietu opcji dodatkowych o 15zł, co daje kwotę netto 130zł, a powództwo nawet przy stawce 120zł netto + vat i 11 dniach najmu byłoby uzasadnione. Stawka 120zł netto z pewnością nie może być uznana za wygórowaną i w niewielkim stopniu odbiega od stawki najmu przyjętej przez pozwaną, gdy to ona organizowała pojazd zastępczy. Dla wyczerpania tematu wskazać należy, że uzasadnione było oczekiwanie przez warsztat na akceptację kalkulacji przez pozwaną w dniu 9 stycznia 2015r. Data ta wynika z harmonogramu (k.33) i nie jest kwestionowana przez strony. Powszechnie wiadomym jest, a Sądowi także z dotychczasowej praktyki orzeczniczej, że brak akceptacji kalkulacji prowadzi nierzadko do sporów z ubezpieczycielami, którzy kwestionują sposób naprawy, rodzaj części które mają być użyte, stawki za robocizogodzinę itp. Tylko pełna akceptacja kosztów naprawy usuwa ryzyko sporu w tym zakresie. W odniesieniu do stawki najmu wskazać należy, że poszkodowana ma pełne prawo do zawarcia umowy najmu ze zniesieniem udziału własnego w uszkodzeniach i koszt z tym związany jest uzasadniony. Poszkodowana korzysta bowiem z zupełnie obcego auta i nawet gdy jest ono tej samej klasy co jej to inny jest komfort jego prowadzenia, zwłaszcza gdy nie jest się kierowcą zawodowym. Czym innym jest też ryzykowanie uszkodzenia własnego auta, a czym innym ryzyko uszkodzenia auta wypożyczonego. Nie ma natomiast podstaw, jak chciałaby strona powodowa do przyjęcia opcji najmu bez limitu kilometrów (limit dzienny jest rzędu 200-250 km), bo z zeznań poszkodowanej taka potrzeba nie wynika. Biegły wyjaśnił także jak wyliczył przedstawione w opinii stawki najmu, w szczególności, że odrzucił stawki skrajnie drogie i skrajnie tanie. Nieuzasadnionym jest powoływanie się przez stronę powodową na opinie biegłych z innych spraw, gdyż każda sprawa jest inna, a Sąd nie zna ich przebiegu. Nadto zadaniem Sądu jest ocena własnej konkretnej sprawy a nie analiza stanów w innych sprawach. Z uwagi na masowość spraw przeciwko ubezpieczycielom nie jest to także realnie możliwe, a nadto istnieje ryzyko przedstawiania wyłącznie opinii dla danej strony korzystnych.

Sąd nie znalazł podstaw do tego by dowodowi z opinii biegłego i jego ustnym wyjaśnieniom odmówić wiarygodności. Stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów dowód z opinii biegłego ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (por. Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004r, sygn. akt II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wyprowadzać własne stwierdzenia (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990r sygn. akt I PR 148/90 opubl. Lex nr 5319, OSP 1991/11/300, wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87 opubl. PiZS 1988, nr 7, poz. 62, Komentarz do art.278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.). W ocenie Sądu biegły sporządził prawidłowo opinię pisemną. Przy sporządzaniu opinii biegły uwzględnił materiał dowodowy znajdujący się w aktach sprawy. Argumentacja biegłego nie zawiera niespójności lub niekonsekwencji logicznych. Biegły na rozprawie w sposób wyczerpujący odniósł się też do zarzutów stron.

Reasumując powodowi należy się cała dochodzona pozwem kwota 1600zł. Rozliczenie w kwocie brutto nie było sporne, nadto zgodne jest z obowiązującymi przepisami, gdyż poszkodowana nie była przedsiębiorcą.

Termin płatności jest późniejszy niż 30 dni od zgłoszenia szkody w zakresie najmu. Pozwana jako profesjonalista powinna przeprowadzić własne postępowanie likwidacyjne z prawidłowym ustaleniem zakresu szkody. Wobec czego przyznano odsetki na podstawie art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów, dowód z zeznań świadka oraz dowód z opinii biegłego i jego wyjaśnień. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski. Zeznania świadka K. Z. przybliżyły okoliczności zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego oraz niezbędność korzystania z takiego pojazdu, a także zbycie wiarytelności. Korespondują one w pełni z pozostałym materiałem dowodowym tworząc spójną i logiczną całość.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c.

Powodowie ponieśli następujące koszty: opłata od pozwu w kwocie 80zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 34zł, zaliczka na biegłego 1120,32zł i 78,65zł wynagrodzenie pełnomocnika 600zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w stawce minimalnej tj. w kwocie 600zł na podstawie §6 pkt3 w zw. z §2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Pozostała część zaliczki zostanie zwrócona stronie powodowej po uprawomocnieniu się wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

3. (...)